

กฎ ก.พ.

ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญรับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทน

พ.ศ. ๒๕๕๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๕) และมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ก.พ. โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี จึงออกกฎ ก.พ. ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นจะให้ผู้รับราชการพลเรือนสามัญผู้ใดพ้นจากตำแหน่งหน้าที่และขาดจากอัตราเงินเดือนในตำแหน่งเดิมโดยให้รับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทนให้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นเสนอเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาอนุมัติกำหนดอัตรากำลังทดแทนได้ภายในเดือนมิถุนายนต่อไปนี้

(๑) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดได้รับอนุญาตให้ลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ ให้กำหนดอัตรากำลังทดแทนได้ไม่เกินกำหนดระยะเวลาที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นได้รับอนุญาตให้ลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินกำหนดระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ

(๒) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดได้รับอนุญาตให้ลาติดตามคู่สมรส ซึ่งไปปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือไปปฏิบัติงานในต่างประเทศ ให้กำหนดอัตรากำลังทดแทนได้ไม่เกินกำหนดระยะเวลาที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นได้รับอนุญาตให้ลาติดตามคู่สมรสไปปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือไปปฏิบัติงานในต่างประเทศ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินกำหนดระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ

(๓) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดได้รับทุนรัฐบาลให้ไปศึกษาหรือฝึกอบรมในต่างประเทศตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยทุนของรัฐบาล ให้กำหนดอัตราค่าจ้างทดแทนได้ไม่เกินกำหนดระยะเวลาที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษาหรือฝึกอบรม แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินกำหนดระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ

(๔) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติงานที่หน่วยงานอื่นในประเทศตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพัฒนาข้าราชการ โดยการให้ไปปฏิบัติงานที่หน่วยงานอื่นในประเทศ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างทดแทนได้ไม่เกินกำหนดระยะเวลาที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติงานที่หน่วยงานอื่นในประเทศ

(๕) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีที่ไม่อาจปฏิบัติงานให้สัมฤทธิ์ผลได้ตามเป้าหมายที่กำหนดในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือละเลยเพิกเฉยไม่ให้ความร่วมมือในเรื่องนี้ หรือมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่ามีพฤติกรรมในการผลิต การค้า การเสพ หรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ให้กำหนดอัตราค่าจ้างทดแทนได้ไม่เกินหกเดือน

ข้อ ๓ คำขอให้พิจารณาอนุมัติกำหนดอัตราค่าจ้างทดแทนตามข้อ ๒ ให้แสดงรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) คำชี้แจงเหตุผลความจำเป็น และกำหนดระยะเวลาที่จะสั่งให้รับเงินเดือนในอัตราค่าจ้างทดแทน

(๒) แผนบริหารตำแหน่งรองรับข้าราชการเมื่อครบกำหนดระยะเวลาการรับเงินเดือนในอัตราค่าจ้างทดแทน

(๓) หน้าที่และความรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการที่จะมอบหมายให้ผู้รับเงินเดือนในอัตราค่าจ้างทดแทนต้องปฏิบัติ โดยในกรณีตามข้อ ๒ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบได้ตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ และกรณีตามข้อ ๒ (๕) ให้กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบให้เหมาะสมกับระดับตำแหน่งที่เคยดำรงอยู่เดิม

ข้อ ๔ เมื่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ อนุมัติให้กำหนดอัตราค่าจ้างทดแทนสำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดแล้ว ให้ส่วนราชการนำเงินจากหมวดเงินเดือนมากำหนดเป็นเงินเดือนสำหรับอัตราค่าจ้างทดแทนนั้น และให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้น พ้นจากตำแหน่งหน้าที่และขาดจากอัตราเงินเดือนในตำแหน่งเดิม โดยให้ไปรับเงินเดือนในอัตราค่าจ้างทดแทนนั้น

ข้อ ๕ ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มีอำนาจสั่งขยายเวลาให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทนต่อไปได้ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทนตามข้อ ๒ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) กลับมาปฏิบัติงานภายหลังครบกำหนดระยะเวลาแล้ว แต่ส่วนราชการยังไม่มีตำแหน่งประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันที่จะแต่งตั้ง ให้ขยายเวลาการให้ได้รับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทนต่อไปอีกได้สองครั้ง ครั้งละไม่เกินหกเดือน

(๒) ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทนตามข้อ ๒ (๕) ครบกำหนดระยะเวลาแล้ว แต่ผู้ที่มีอำนาจสั่งบรรจุยังเห็นว่ามิเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องให้ได้รับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทนต่อไป ให้ขยายเวลาการให้ได้รับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทนต่อไปอีกได้ไม่เกินหกเดือน แต่เมื่อรวมเวลาทั้งหมดแล้ว ต้องไม่เกินหนึ่งปี

คำขอขยายเวลาตามข้อนี้ ให้แสดงรายละเอียดตามข้อ ๓ ด้วย

ข้อ ๖ เมื่อหมดความจำเป็นหรือครบกำหนดระยะเวลาการให้รับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทนตามข้อ ๒ หรือข้อ ๕ ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นพ้นจากการรับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทน และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกัน

ข้อ ๗ การให้พ้นจากตำแหน่ง การให้ได้รับเงินเดือน การแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือน การดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญที่ถูกสั่งให้รับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทนตามกฎหมาย ก.พ. นี้ ให้ดำเนินการเสมือนว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นดำรงตำแหน่งเดิม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๒

อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

นายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎ ก.พ. ฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติว่า ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็น ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญพ้นจากตำแหน่งหน้าที่และขาดจากอัตราเงินเดือนในตำแหน่งเดิม โดยให้รับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทนโดยมีระยะเวลาตามที่ ก.พ. กำหนดได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. การให้พ้นจากตำแหน่งการให้ได้รับเงินเดือน การแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือน การดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ในกรณีที่หมดความจำเป็น หรือครบกำหนดระยะเวลาการให้รับเงินเดือน ในอัตรากำลังทดแทน ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้น พ้นจากการรับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทน และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่น ในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกัน จึงจำเป็นต้องออกกฎ ก.พ. นี้